

§. 65. *Іосифъ са извеява на братъята си.*

Между туй Іосифъ едвамъ може да са удържи. Той заповѣда на сичкыѣ присѣдствующы Египтяны да са отстранѣтъ. Тогазъ като заплака и извика ве-
легласно: „Азъ съмъ Іосифъ! живъ ли е йоще баща ми?“ — Братъята му, отъ голѣмото си душевно смущеніе, не можѣхъ да му отговорѣтъ. Іосифъ слѣдователно имъ рече кротко: „Елате близо! Азъ съмъ Іосифъ вашъ братъ, когото продадохте на търговцы-
тъ, които идѣхъ за тука. Не бойте са! туй станѣ по Божій промыслъ за да са погрижѣ за спасеніето ви.
(Быт. мѣ. 1—8.).

§. 66. *Зарѣча имъ да доведѣтъ баща му въ Египетъ.*

Туй като каза Іосифъ, пригърнѣ брата си Веніамина, и го облива съ сълзы: послѣ цалува и другыѣ си братъята като плачѣше съ тѣхъ, и имъ дума: „Побързайте да доведете баща ми; извѣстѣте му че съмъ живъ, и че имамъ при Фараона голѣма сила; убѣдѣте го да са прѣсели съ сичкото си домородство въ Египетъ.“
(Быт. мѣ. 9—15.).

§. 67. *Фараонъ проважда дарове и колесницы на Іакова.*

Като стигнѣ гласѣтъ за дохожданъето на Іосифовыѣ братъята до слухѣтъ на Фараона, той имъ тозъ часъ даде дарове за баща имъ и имъ зарѣча тѣй: „Доведѣте тука баща си и сичката му челядь. Не са грижѣте толкозъ за покѣщниныѣ си, защото каквото